

[Trøjborg]

har haft i Folketinget om, hvad man gør, når der tinglyses et kemikalieaffaldsdepot på en ejendom. Hvordan stiller man boligejeren i en rimelig situation, når det må konstateres, at forureningen naturligvis medfører et betragteligt værditab på den pågældende ejendom?

I Mundelstrupsagen diskuterede vi jo meget, hvad vi skulle gøre. Der var forslag om ekspropriation på et tidspunkt, og det blev vist endda vedtaget i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, at det ville man anbefale regeringen. Men efter at have gransket sagen nøje, fandt vi i bred enighed ud af, at det rigtige princip naturligvis må være, at der skal kunne renses op efter en forurening, at vi skal kunne rydde op, og at vi i princippet må ligestille afmelding af registreringerne af de pågældende kemikalieaffaldsdepoter og den forudgående oprydning med en løsning af problemet med det værditab, der er opstået. Det er princippet i selve loven, og det synes Socialdemokratiet ser ganske fornuftigt ud. Vi er tilhængere af, at vi får denne lovgivning på plads, således at vi får lavet en ordning, hvorved boligejere kan få ryddet deres kemikalieaffaldsdepoter op, og kan sikre, at der ikke optræder værditab i den forbindelse.

Der er naturligvis også med hensyn til denne lov tale om et økonomisk spørgsmål. Jeg læser loven således, at det, der er behov for, er ekstra bevillinger ud over de bevillinger, vi i forvejen har afsat på finansloven, på ca. 75 mio. kr. om året i en 15-årig periode. Grunden til, at loven først træder i kraft den 1. september i indeværende år – eller en af grundene i alt fald – er, at der ikke på finansloven er afsat tilstrækkelige midler. Det betyder med andre ord, at vi i de kommende år skal finde tilstrækkelige midler til en forstærket indsats på området. Sådan har jeg i alt fald forstået det, men jeg kan prøve at spørge ministeren, om det er rigtigt opfattet, at der skal flere midler til end dem, der på finansloven er afsat til området.

Der er et enkelt problem, vi under udvalgsarbejdet vil drøfte med regeringen og de øvrige partier. Det drejer sig om, at man i lovforslaget foreslår en egenbetalingsordning, således at en grundejer, der har behov for oprydning, før myndighederne i øvrigt havde tænkt det, får mulighed for at springe køen over og komme foran. Man siger til den pågældende grundejer, der måske skal sælge sit hus, fordi han

skal flytte til en anden by i forbindelse med et job, at det kan han godt få lov til, men så skal han yde en egenbetaling på 60.000 kr. Det skal han eller hun gøre samtidig med, at der formentlig optræder en form for værditab på den ejendom, man ejer, og dér synes vi at 60.000 kr. er et alt for højt beløb. Ganske vist har vi bemærket, at det er 60.000 kr. fra registreringstidspunktet, og at det nedskrives med en femtededel om året, men alligevel vil vi insistere på, at det beløb bliver betragteligt meget lavere.

Dernæst er der spørgsmålet om koordineret oprydning. Det vil ofte være sådan, at hvis man på begæring af en grundejer foretager oprydning på en enkelt ejendom, vil der opstå et værditab, hvis de grunde, der ligger omkring denne ejendom, ikke også bliver ryddet op. Den problemstilling mener jeg ikke vi har fået helt tilfredsstillende svar på ved at læse lovforslaget.

Endelig er der spørgsmålet om den bemyndigelse, ministeren skal have til at fravige reglerne i affaldsdepotlovgivningen. Der siges i lovforslaget, at man skal se nærmere på dette bl.a. i samarbejde med Justitsministeriet, hvilket lyder meget fornuftigt, men jeg vil godt med det samme annoncere, at vi også vil interessere os for, hvorledes en sådan bemyndigelse i givet fald kan benyttes.

Jens Jørgensen (KF):

I 1788 ophævede vi stavnsbåndet i Danmark. Der er gået et par århundreder i mellemtiden, og det er – med eller uden viden om det – lykkedes skiftende generationer at grise jorden så meget til, at man nu står i den situation, at en lang række boligejere regulært har fået genindført stavnsbåndet. Hvis de nemlig uden egen skyld, for de kunne ikke vide det, tilfældigvis har købt et stykke jord, bygget et hus eller købt et hus, som er bygget 10, 15, 20 år tidligere, og hvor der i dag er konstateret en mængde affald som det, vi taler om her, er det reelt usælgeligt. Et eksempel har været nævnt af hr. Trøjborg, Mundelstrup ved Tilst i Århus, det var det første.

Et andet element, som også spiller en rolle, er, at de mennesker, der ejer disse huse, måske gerne vil foretage forandringer i dem, bygge lidt om, modernisere, og det kræver muligvis en belåning af ejendommen. Det er måske ikke umuligt, men det er i hvert fald meget vanske-